บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องผลของการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มด้วยแนวคิดจิตวิทยาเชิงบวก เพื่อเสริมสร้างสุขภาวะแก่นักศึกษาครอบครัวหย่าร้าง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มด้วยแนวคิดจิตวิทยาเชิงบวก เพื่อเสริมสร้างสุขภาวะของนักศึกษาครอบครัวหย่าร้าง โดยผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์ในการนำเสนอ ดังต่อไปนี้

n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
SD	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
P- value	แทน	ความน่าจะเป็นในการยอมรับสมมติฐาน

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์และสมมติฐานของการวิจัย แบ่งเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบระดับสุขภาวะก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรมให้การปรึกษาแบบกลุ่มด้วยแนวคิดจิตวิทยาเชิงบวก

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบระดับสุขภาวะก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรมให้การปรึกษาแบบกลุ่มด้วยแนวคิดจิตวิทยาเชิงบวก จำแนกรายด้าน

ตอนที่ 4 การเปรียบเทียบระดับสุขภาวะก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรมให้การปรึกษาแบบกลุ่มด้วยแนวคิดจิตวิทยาเชิงบวก จำแนกรายคนและรายด้าน

ตารางที่ 5 การเปรียบเทียบระดับพัฒนาการสัมพันธ์สุขภาวะของนักศึกษาที่มาจากครอบครัวหย่าร้างก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรมให้การปรึกษาแบบกลุ่มด้วยแนวคิดจิตวิทยาเชิงบวก จำแนกรายคน

Prince of Songkla University Pattani Campus

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน

ตาราง 2 แสดงข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไป	กลุ่มตัวอย่าง (n = 8)	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ศาสนา		
อิสลาม	7	87.5
พุทธ	1	12.5
คณะ/สาขา		
คณะบริหารธุรกิจและพาณิชยกรรม สาขาการบัญชี	7	87.5
คณะคณะบริหารธุรกิจและการจัดการ สาขาการโรงแรม	1	12.5
ระดับการศึกษา		
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่1 (ปวส.1)	4	50
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่2 (ปวส.2)	4	50

Prince of Songkla University Pattani Campus

จากตารางที่ 1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม คิดเป็นร้อยละ 87.5 กำลังศึกษาคณะบริหารธุรกิจและพาณิชยกรรม สาขาการบัญชี คิดเป็นร้อยละ 87.5 ระดับการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่1 (ปวส.1) และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่2 (ปวส.2) คิดเป็นร้อยละ 50 เท่ากัน

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบระดับสุขภาวะก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรมให้การปรึกษาแบบกลุ่มด้วยแนวคิดจิตวิทยาเชิงบวก

ตารางที่ 3 แสดงระดับสุขภาวะก่อนและหลังการให้การปรึกษาแบบกลุ่มด้วยแนวคิดจิตวิทยาเชิงบวก โดยใช้สถิติ (The Wilcoxon Matched Pairs Signed Ranks Test)

คะแนนสุขภาวะ	**n**	$\bar{X}$	**SD**	**Z**	**P-value**
ก่อนทดลอง	8	152.63	15.17	-2.524	0.12
หลังทดลอง	8	223.13	6.92		

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่าระดับสุขภาวะก่อนทดลอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 152.63 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 15.17 ระดับสุขภาวะหลังทดลองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 223.13 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 6.92 จึงสรุปได้ว่า หลังจากนักศึกษาที่มาจากครอบครัวหย่าร้างเข้าร่วมโปรแกรมให้การปรึกษาแบบกลุ่มด้วยแนวคิดจิตวิทยาเชิงบวก นักศึกษามีระดับสุขภาวะที่สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Prince of Songkla University Pattani Campus

ระดับสุขภาวะก่อนและหลัง

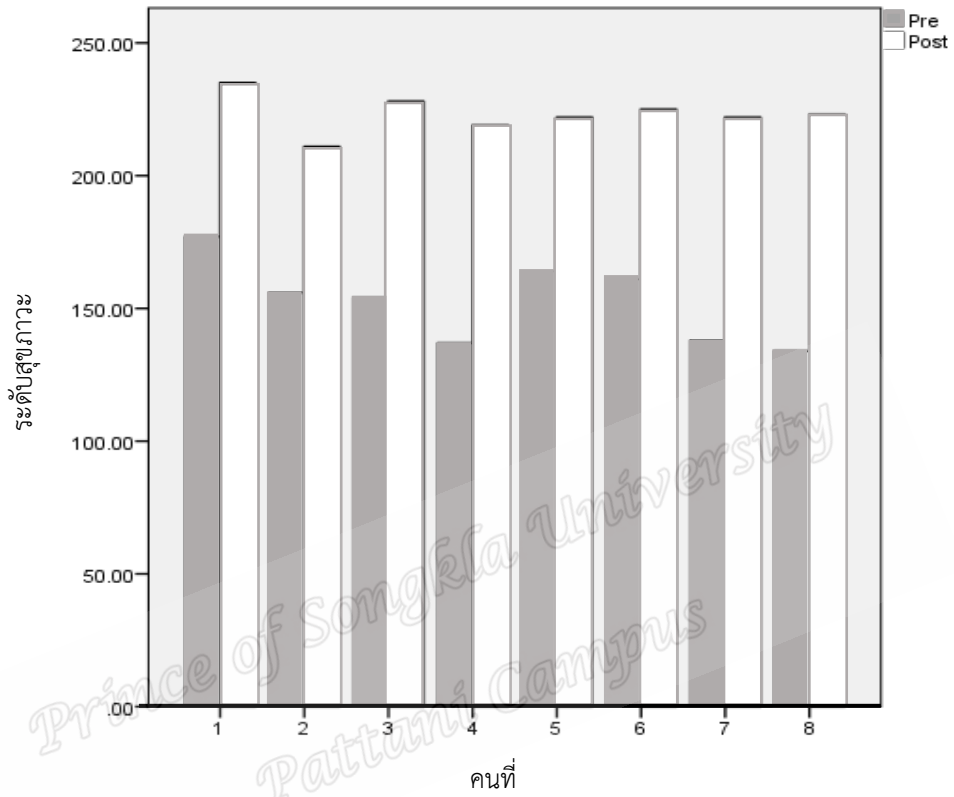

Prince of Songkla University Pattani Campus

ภาพประกอบ 2 แผนภูมิแท่งแสดงระดับสุขภาวะก่อนและหลังจากนักศึกษาเข้าร่วมโปรแกรมการปรึกษาแบบกลุ่มตามแนวคิดจิตวิทยาเชิงบวก

จากภาพประกอบ 2 แสดงระดับสุขภาวะก่อนและหลังจากนักศึกษาเข้าร่วมโปรแกรมให้การปรึกษาแบบกลุ่มด้วยแนวคิดจิตวิทยาเชิงบวก ซึ่งจะเห็นได้ว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีระดับสุขภาวะหลังทดลองสูงกว่าก่อนทดลองทุกคน

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบระดับสุขภาวะก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรมให้การปรึกษาแบบกลุ่มด้วยแนวคิดจิตวิทยาเชิงบวก จำแนกรายด้าน

ตารางที่ 4 แสดงระดับสุขภาวะรายด้านก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรมให้การปรึกษาแบบกลุ่มด้วยแนวคิดจิตวิทยาเชิงบวก โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สุขภาวะ	**ก่อนทดลอง**				**หลังทดลอง**			
รายด้าน	n	$\bar{X}$	SD	**แปลผล**	n	$\bar{X}$	SD	**แปลผล**
ร่างกาย	8	40	5.04	ปานกลาง	8	54	2.12	มาก
จิตใจ	8	34	4.45	ปานกลาง	8	57	2.27	มากที่สุด
สังคม	8	38	3.42	ปานกลาง	8	56	1.77	มากที่สุด
ปัญญา	8	41	3.81	ปานกลาง	8	56	2.40	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรายด้านของนักศึกษาที่มาจากครอบครัวหย่าร้างก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรมให้การปรึกษาแบบกลุ่มด้วยแนวคิดจิตวิทยาเชิงบวก เมื่อจำแนกระดับสุขภาวะรายด้าน พบว่าด้านร่างกายก่อนทดลอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 40 อยู่ในระดับปานกลาง หลังทดลองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 54 อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านจิตใจก่อนทดลองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 34 อยู่ในระดับปานกลาง หลังทดลองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 57 อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านสังคมก่อนทดลอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 38 อยู่ในระดับปานกลาง หลังทดลองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 56 อยู่ในระดับมากที่สุด และด้านปัญญาก่อนทดลอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 41 อยู่ในระดับปานกลาง หลังทดลองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 56 อยู่ในระดับมากที่สุด

จึงสรุปได้ว่า ด้านจิตใจมีระดับสุขภาวะที่สูงที่สุด เมื่อเปรียบเทียบระดับสุขภาวะรายด้านก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรมให้การปรึกษาแบบกลุ่มด้วยแนวคิดจิตวิทยาเชิงบวก

Prince of Songkla University Pattani Campus

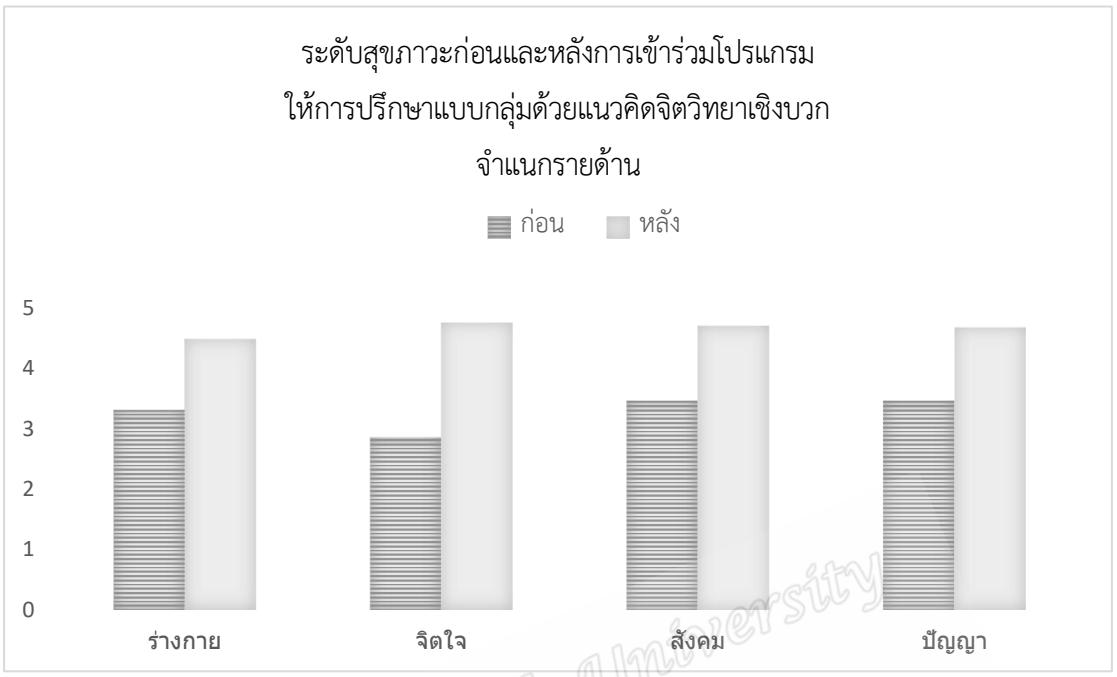

Prince of Songkla University Pattani Campus

ภาพประกอบ 3 แผนภูมิแท่งแสดงระดับสุขภาวะก่อนและหลังจากนักศึกษาเข้าร่วมโปรแกรม ให้การปรึกษาแบบกลุ่มด้วยแนวคิดจิตวิทยาเชิงบวก จำแนกรายด้าน

จากภาพประกอบ 3 แสดงระดับสุขภาวะก่อนและหลังจากนักศึกษาเข้าร่วมโปรแกรมให้การปรึกษาแบบกลุ่มด้วยแนวคิดจิตวิทยาเชิงบวก ซึ่งจะเห็นได้ว่าทุกด้านมีระดับสุขภาวะหลังทดลองสูงกว่าก่อนทดลองทุกด้าน

ตอนที่ 4 การเปรียบเทียบระดับสุขภาวะก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรมให้การปรึกษาแบบกลุ่มด้วยแนวคิดจิตวิทยาเชิงบวก จำแนกรายคนและรายด้าน

ตารางที่ 5 แสดงระดับสุขภาวะก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรมให้การปรึกษาแบบกลุ่มด้วยแนวคิดจิตวิทยาเชิงบวก จำแนกรายคนและรายด้าน โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย

รายคน	**ก่อนทดลอง**					**หลังทดลอง**				
รายด้าน	**ร่างกาย**	**จิตใจ**	**สังคม**	**ปัญญา**	$\bar{X}$	**ร่างกาย**	**จิตใจ**	**สังคม**	**ปัญญา**	$\bar{X}$
1	44	44	43	46	44	57	59	59	60	59
2	43	33	39	41	39	50	54	55	52	53
3	40	31	40	43	39	54	60	56	58	57
4	34	32	34	37	34	53	55	55	56	55
5	45	36	40	43	41	52	56	58	56	56
6	43	35	37	46	40	55	59	54	57	56
7	33	32	34	39	35	55	58	56	53	56
8	34	30	34	36	34	54	55	58	56	56

Prince of Songkla University Pattani Campus

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นค่าเฉลี่ยรายคนของนักศึกษาครอบครัวหย่าร้างก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรมให้การปรึกษาแบบกลุ่มด้วยแนวคิดจิตวิทยาเชิงบวก เมื่อจำแนกระดับสุขภาวะรายคนและรายด้าน พบว่านักศึกษาทุกคนมีค่าเฉลี่ยระดับสุขภาวะทุกด้าน หลังเข้าร่วมโปรแกรมให้การปรึกษาแบบกลุ่มด้วยแนวคิดจิตวิทยาเชิงบวกสูงขึ้น

ตารางที่ 5 การเปรียบเทียบระดับพัฒนาการสัมพันธ์สุขภาวะของนักศึกษาครอบครัวหย่าร้างก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรมให้การปรึกษาแบบกลุ่มด้วยแนวคิดจิตวิทยาเชิงบวก จำแนกรายคน

ตารางที่ 6 แสดงระดับพัฒนาการสัมพันธ์สุขภาวะของนักศึกษาที่มาจากครอบครัวหย่าร้างก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรมให้การปรึกษาแบบกลุ่มด้วยแนวคิดจิตวิทยาเชิงบวก โดยใช้คะแนนพัฒนาการสัมพันธ์สุขภาวะของนักศึกษา จำแนกรายคน

นักศึกษา	ก่อนทดลอง	ระดับ	หลังทดลอง	ระดับ	พัฒนาการสัมพันธ์	แปลผล
1	177	มาก	235	มากที่สุด	92.06%	**ระดับสูงมาก**
2	156	ปานกลาง	211	มากที่สุด	65.48%	**ระดับสูง**
3	154	ปานกลาง	228	มากที่สุด	86.05%	**ระดับสูงมาก**
4	137	ปานกลาง	219	มากที่สุด	79.61%	**ระดับสูงมาก**
5	164	ปานกลาง	222	มากที่สุด	76.32%	**ระดับสูงมาก**
6	161	ปานกลาง	225	มากที่สุด	81.01%	**ระดับสูงมาก**
7	138	ปานกลาง	222	มากที่สุด	82.35%	**ระดับสูงมาก**
8	134	ปานกลาง	223	มากที่สุด	83.96%	**ระดับสูงมาก**
$\overline{X}$	152.63	ปานกลาง	223.13	มากที่สุด	80.69%	**ระดับสูงมาก**
S.D.	15.17		6.92			

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นระดับพัฒนาการสัมพันธ์สุขภาวะของนักศึกษาครอบครัวหย่าร้างก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรมให้การปรึกษาแบบกลุ่มด้วยแนวคิดจิตวิทยาเชิงบวก โดยจำแนกคะแนนสุขภาวะของนักศึกษารายคน พบว่าภาพรวมก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 152.63 หลังทดลองมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 223.13 โดยเฉลี่ยนักศึกษามีระดับพัฒนาการสัมพันธ์สุขภาวะเพิ่มขึ้นร้อยละ 80.69 อยู่ในระดับสูงมาก ยกเว้นนักศึกษาคนที่ 2 มีระดับพัฒนาการสัมพันธ์สุขภาวะในระดับสูง

Prince of Songkla University Pattani Campus